

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2

VÅREN 1989

21. ÅRG.

ET 25-ÅRS MINNE.

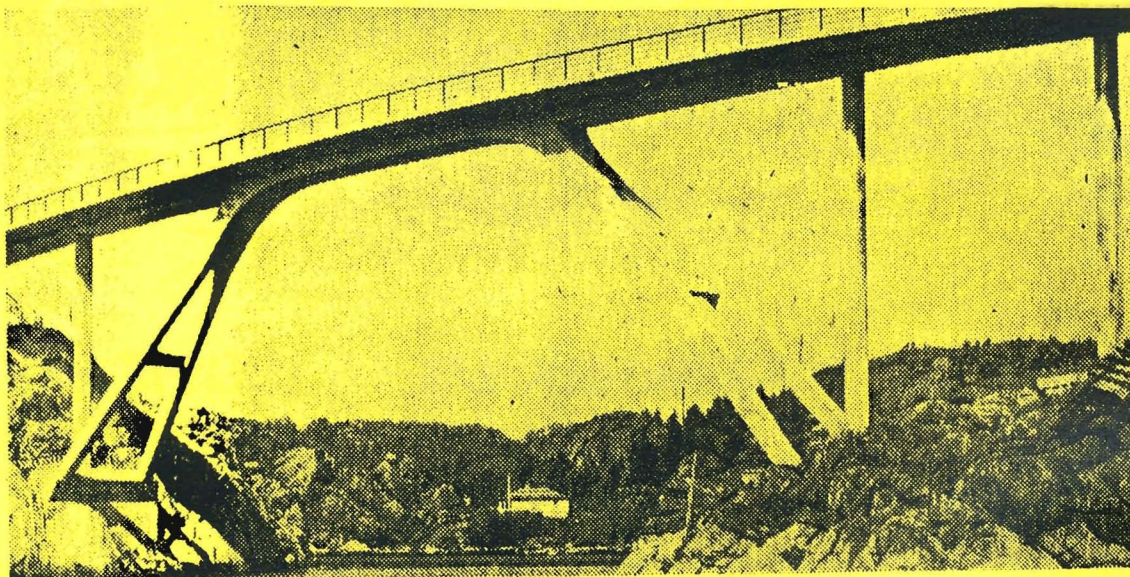
Den 29. mai i år var det 25 år siden Skjernøybrua ble åpnet, med brask og bram og stor fest på kapellet.

Vi skal ikke her dvele ved forhistorien og ved alle de brave menn og kvinner som arbeidet for at planen ble realisert og at et lenge følt savn om fastlandsforbindelse, ble bragt vel i havn. Hedres den som hedres bør. - Vi skal bare i korthet minnes selve dagen og den betydningen brua har hatt for Skjernøyfolk.

Alle de øverste i fylkes- og kommuneadministrasjonen, samt hele øyas befolkning og andre innbudte, var til stede ved åpningen og på festen senere. Skjernøy Vel stod for arrangementet og det var ganske mye som skulle ordnes før alt var "i lås". Ordføreren (O. Haaland) kom i sin tale inn på at han håpet at brua ville bli en vei tilbake til øya for Skjernøyfolk som var bosatt i Mandal, og ikke motsatt. Han burde neppe ha vært bekymret. Det har skjedd en stor utvikling i de 25 årene. Særlig de første årene var det stor forandring. Hvem i all-verden skulle ha trodd at det skulle vokse opp en hel "landsby" på Smebakken og oppetter Dyrstadheia? Det er da også på Vesterøya den største husbyggingen har skjedd - takket være offentlig kloakk. I Farestad-områdene ble det også bygd en del nye hus, men i de siste årene har det nærmest vært byggeforbud, på grunn av manglende kloakk.

Befolkningen steg også ganske mye de første årene. Mens det i begynnelsen av 60-årene var under 200 innbyggere er det nå vel 300.

At brua var et stort framskritt, er vel alle øyboere enige i. Der er saktens de som ennå husker lange sure turer i båt opp til Mandal, grytidlig om morgenen, for å komme på jobb. I dag kjører jo de fleste i egen bil, og i tillegg er det bussforbindelse flere ganger om dagen. Også for folk fra byen og distriktet er brua populær og det kan til tider være ganske stor biltrafikk av folk som tar seg en søndagstur utover til øya. At det nok kan forekomme at brua også er vei for elementer vi ikke er så begeistret for, er nok noe vi bare må leve med. Miljøet er nok ikke det samme som det en gang var, og det er nok ennå de som sitter og mimrer over den fredelige og idylliske Skjernøya. slik som den en gang var. Men for oss som skal be her, også om vinteren, fortøner det seg nok litt anderledes. Og idyll har vi ennå i massevis - heldigvis. Og målt opp mot de fordeler brua har, så er det nok ikke et eneste fastboende Skjernøymenneske som kunne tenke seg å være den foruten.

SKJERNØYSUNDBRUA

I forbindelse med en gammel notis i siste Skjernøypost, om innflytter og Skjernøyfolk, satt jeg og fabulerte litt over disse uttrykkene. Kanskje dere kan bruke dette diktet?

Skjernøyfolk - innflytter - Hvem er hva?
Lurer på hva jeg kan regnes som da.
Ikke født der, og ikke bodd der,
likevel har jeg den øya så kjær.
Helt fra jeg var en neve stor,
har det vært beste stedet på jord.
Når noen spør hvor jeg kommer fra,
så klart jeg svarer Skjernøya da,
og forklarer at aller sydligst i Norge
fins hus og hytter, men ingen borge.
For meg er den øya et paradisi,
men jeg er der jo mest på trekkfuglers vis.
Jeg nyter sommeren hver en dag,
og kan slippe vinterens ubehag.
Selv om jeg er bosatt et annet sted
er tanken på Skjernøya alltid med.
Der føler jeg at jeg har røttene mine
og minner fra hele livet - så fine.
Men pytt - jeg kan gjerne kalles turist,
i hjertet er jeg Skjernøyfolk - sikkert og visst.

Hilsen A. T. T.

SKJERNØYPOSTEN

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. 043-68611

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walvick og Norvald
Jenssen.

Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.

Postgirokonto: 5425368.

Kontakt i USA:

Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,
Brooklyn N.Y. 11220.

Abonnementspris pr. år kr. 30.-
USA \$ 5.-

litt fiskeprat

Etter århundredets tidligste vår, med utsprungne påskeliljer og grønne plener i slutten av februar, kunne en kanskje vente at makrellen holdt samme ruta og kom tidlig, men det slo ikke til. Nå like etter 17. mai er det bare tatt småfangster, opptil 400 kg. på drivgarn 5 timer av land. Men prisen har vært rekordhøy, kr. 13.- pr. kg til fisker, og det må vel være den høyeste prisen som noen har fått for makrellen. Men så blir jo krona mindre verdt år for år, så jeg tror nok at de fiskerne som fikk 50 øre til 1 krone sneiset i gamle dager fikk mere for pengene da.

Ellers har det vært mye mere lyr nå i vår enn på mange år, med dagsfangster på 200-300 kg på garn

og prisen ca. 6 kr. kiloen for sløyd lyr over 1 kg.

Det var også en del stor sei i fangstene, men nå i det siste er den blitt mere småfallen, helst under kiloen og fisket har også avtatt noe.

Noen har også hatt ute ålruser, men det er nesten ingenting å få. All grasstanga er forsvunnet og bunden ser ut som en ørken. Tror at algegiften i fjor sommer ødela alt sammen.

Rekefisket går sin gang, med fangster på 500-600 kg i uken på to turer til Revet. Prisen til fisker, 40 kr. kiloen for store kokte reker og 12-15 kr. for småreker etter størrelsen.

Så er det laksen som fra i år er blitt ennå mere fredet. Krokarna kan bare brukes 2 dager i uka i juli, mens den gamle tungvinte kilenota kan en fremdeles fiske med i fire dager i uka. Laksefisket blir med denne nye fredningen mere arbeidskrevende og ikke lønnsomt lenger.

Når dette skrives har vi et herlig sommervær, med godt vær på sjøen. Så lykke til med fisket, makrellen er nok i anmarsj. ----

Bil på Ryvingen fyr SE S. 4

På Ryvingen i Vest-Agder har det aldri vært bil før nå i forbindelse med automatiseringen av Norges sørligste fyr. En landfast strømkabel ligger på havbunnen ut til fyret, et strekk på vel 3000 meter. Problemet var å strekke den tunge kabelen de 400 meterne fra vannet og opp til fyret. Sverre Ragnar Johansen visste råd, han kjørte bilen om bord i spesialfartøyet i Mandal og fikk bilen på land med kran på Ryvingen. Dermed gikk det siste kabelstrekket mye enklere enn mannskapet hadde tenkt — takket være at det for første gang var bil på fyret. Foto: Roar Greipsland

UNGDOMSFORENINGEN

Nå er det allerede forsommer, med gode og varme dager.

Skjernøy Kr. Ungdomsforening er tilsluttet Agder krets av Norsk Luthersk Indremisjonsselskap og kretsen hadde sitt årsmøte på Birkeland siste helgen i mai.

Det var utsendinger fra Ungdomsfor. og Ungdomsgruppa.

Søndag 28.5 var det møte på kapellet ved tidl. landsstyreformann Otto Jakobsen i Norsk Muhamedanermisjon, som hadde sitt kretsmøte i Lyngdal.

Fredag 2. juni inviterer U.F. og ungdomskoret SKUK til lovsangskveld på kapellet, med deltakelse av ungdomskoret i Misjonssalen, under tema; Han er oppstanden, Halleluja.

For å begynne der vi sluttet av sist med å omtale møteuken ved Jan Olav Bruffjell. Disse møtene var jevnt godt besøkt.

Ungdomsforeningens utlodning var 11. mars, med mange gevinster som var gitt som gaver fra fjern og nær. Folk møtte godt opp og resultatet ble noenlunde som i fjor.

17. mars inviterte Ungdomsgruppa til rekefest og dette slo godt an.

Ungdomsforeningens vårfest var fredag 7. april. Så var det menighetsfest søndag 9. april.

Barneforeningen hadde også sin utlodning, onsdag 26. april. Så var det musikkandakt ved SKUK 10. mai.

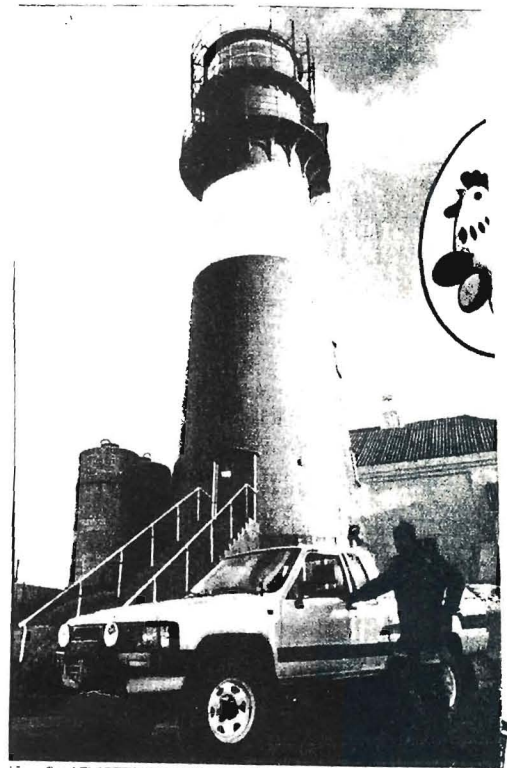
Det har vært en dugnad hvor det ble vasket innvendig og ryddet utvendig på kapellet. Senere har de også malt noe utvendig.

For å nevne litt framover, så blir det båttur med Ungdomsfor. søndag 11. juni og fisketur fredag 7. juli.

Som to ganger tidligere har Blå Korsforeningen hatt festival på Ryvingen i begynnelsen av juli, med konsert oppe ved fyret og salg av ferske reker og div. annet, som har slått ganske godt an. De vil forsøke i år også og dag er 1. juli. Får håpe de er like heldige med været som de to tidligere gangene. Vi anbefaler dette på det varmeste.

Prost Arne Stensager har sin siste gudstjeneste her ute søndag 4. juni, da han går over i pensjonistenes rekke. Han har da vært prest her i 17 år, hvorav de siste 13 år som prost. Det blir også kirkekafe etter gudstjenesten.

Til slutt kan vi nevne at det blir familiegudstjeneste søndag 20. august. -----

FORRETNINGSDRIFT PÅ SKJERNØY — DEL 2

Vi avslutter her beretningen om krambuas historie; Mauritz Jenssen sluttet i mars -46 og Aster Langfeldt tok over. Han fikk senere jobb i Kr.sand og sluttet i juli 1948.

Tordis Larsen (f. Gundersen) hadde butikken fra da og fram til nov. 49. -- Da begynte Fritz Herstads periode, og en kan jo si at det Johan Jenssen var for butikken i tidligere år, det var Herstad i etterkrigstiden - helt fram til 1977. I hele 27 år betjente han butikken og det var stor framgang å spore i disse årene. Helt fra begynnelsen har butikken delt ut ca. 2% på all kontant-handel til aksjonærene, og noen kroner ble det jo alltid av det.

Brygga var fra starten av krambuas private - derfor kaldt krambubrygga. I vestenden var det en innhukk som het Rosnesbrygga, og det var naturligvis for Rosnes-folk som alltid måtte i båt, enten for å handle, til skolen, til kapellet eller hva det nå måtte være. Redningsskøyta har alltid benyttet krambubrygga, og da det også ble en god del vedlikehold, besluttet de å la kommunen overta brygga i 1951, mot at de hadde all vedlikehold. Den har siden blitt utbedret flere ganger og i dag er den støpt i betong og hviler på solide betongsøyler. Det er jo ganske mye båttrafikk om sommeren og østenden av brygga ble reservert for butikken og senere bygde de en brygge langs hele utsiden av forretningen.

I 1954 bygde den en egen oljebu på den andre siden av veien. Det ble også drevet med bensinsalg i mange år. Denne ble fraktet hjem i store 200 l. jerntønner og det var gjerne Brynjulf og Stanley som hadde den jobben, siden de arbeidet på Fiskelaget. Det ble også lagt ned en tank under brygga, med pumpe til. Ale dette virket greit og var til stor hjelp for fiskerne og andre som trengte

bensin. - Ettersom årene gikk, ble tanken litt dårlig. De prøvde å få et oljeselskap interessert i å legge ned en ny og større tank og få den fylt. Men de syntes det ble for lite salg, så det ble aldri lagt ned noen ny tank, og nå er også pumpa fjernet. Også krana er fjernet, da alle varer kommer med bil rett til døra.

I 1954 gikk forretningen over fra å hete aksjeforbruksforening til å bli Skjernøy Handelslag. Folk har fremdeles sine aksjer, men det hadde visst noen skattemessige fordeler.

Da alle kuene forsvant fra øya (Henny Kristensen var siste kvinne på skansen med sine 2 kuer som ble solgt i 1970), måtte det melkesalg til fra butikken. Hvorvidt det ble solgt melk i "løs vekt" fra spanner, kan jeg ikke erindre, men i 1957 begynte de å selge melk på flasker. Senere gikk de jo over til de mer praktiske pappkartonger.

I 1961 ble det en stor forandring da hele det gamle lageret ble tatt med i butikken, slik at alt sammen ble ett rom. Den gamle oljebua ble ominnredet til kontor og det ble bygd ut mot sjøen til nytt lager. Det ble også ny og mer tiltalende inngang fra brygga.

Lønnen steg jo etter hvert og i 1962 var den kommet opp i kr. 1000.- pr. mnd. til bestyrer. Samme året passerte omsetningen kr. 200.000, og i 1974 var den vel 1/2 million. Herstad ble syk og måtte slutte i 1976 - etter hele 27 år. Det hadde vært en stabil og rolig periode, med jevn fremgang. Han ble overrakt en tinnballe for lang og tro tjeneste. Fra 1976 fikk de også en liten driftsstøtte. Det var ikke så store summen (visstnok kr. 1000 pr. år til å begynne med), men det var en liten hjelp og oppmuntring til små forretninger som drev i utkantsstrøk.

Ben Arild Bentsen overtok i 1977 og fra det året begynte de med varekjøring til Vesterøya. Håpet var å få omsetningen opp og dermed også fortjenesten. Og det var slett ikke så verst handel, men det var jo også forbundet med litt utgifter med denne tjenesten.

Men det var bred enighet om at dette måtte fortsette. -

I slutten av 1978 overtok Unni Larsen, men måtte slutte etter noen få måneder, da hun ble syk. Bjarne Byremo begynte i juni -79 og stod til aug. 1980. I sistnevnte år var det også en ganske stor forandring, da la butikken om til selvbetjening. Det var jo en veldig forandring fra da en satt i kø på en benk og ventet på å bli ekspedert. Nå kunne kundene i fred og ro plukke ut de varer de ønsket seg og den eneste plassen en kanskje måtte vente litt var i kassa.

I des. 1980 begynte Anne Sofie Osli og sto til mai 1982. Det ble etterhvert svært vanskelig å få en bestyrer som var villig til å stå noen år. Lønnen som kunne tilbys var kanskje ikke helt på topp, og tanken om å leie bort butikken eller selge den, ble nå luftet ganske ofte.

Det bør også være kjent at uten kvinnes medvirkning hadde det vært vanskelig å drive forretningen. De har steppet inn som ekstrahjelp og vikarer mange ganger, ja faktisk hele tiden i de siste 10 årene. Etter at fru Osli sluttet i mai -82 overtok Esther Vågsvoll, Tove Jenssen og Ingrid Winje hele driften fram til mars 1984.

Og de gjorde det virkelig bra. Det hadde faktisk vært underskudd de siste årene, men de greide å få det over på pluss-siden.

Den som har vært mest trofast som deltidshjelper er nok Annie Kristiansen. Hun har vært der i mange, mange år. Foruten disse er det mange flere som har tatt sin tårn der og som fortjener takk for at alt tross alt har gått så bra. Det er også her på sin plass å nevne alle som har deltatt i styret for butikken. De har lagt ned mye

arbeide og med formannen i spissen har de brukt mye av sin tid og kløkt for å holde hjulene i gang. Og det har lyktes - fram til i dag.

Fra 1/7-84 overtok Kurt Storm som bestyrer. Han sto et års tid og deretter overtok Linda Abrahamsen for ca. 1/2 år.

Den 4/4-86 begynte den nåværende bestyrer, Birger Sørensen. Han kommer opprinnelig fra Vigeland, men er bosatt i Brennåsen.

Med dette begynte for såvidt et nytt kapittel i krambuas historie, i det han leide butikken for en viss årlig sum. Han gjorde store forandringer og forbedringer - for egen regning. Og han likte seg så godt at han var interessert i kjøp. Aksjehaverne var enige i dette og den 28/1-88 ble dette ordnet og skjøte undertegnet.

For å prøve å bevirke at forretningen skulle fortsette, tok de inn følgende klausul: "Kjøper forplikter seg til å drive butikk i dagligvarebransjen på eiendommen. Skulle dette ikke bli økonomisk forsvarlig eller kjøper av andre grunner ønsker å nedlegge butikkvirksomheten, selge eiendommen, søke omdisponering e.l., har andelshaverne forkjøpsrett. Gjelder også deres arvinger".

Andelshaverne beholder fortsatt sine aksjer og der er ennå et styre, men forretningen og dens drift har vi ikke lenger noe med.

Sørensen har fått en fin, moderne liten dagligvare-butikk med kjølerom, kjøle- og frysedisker og ellers alt som er nødvendig.

Han kjører og bringer varer hvor som helst på øya og yter ellers den beste service. Han er rimelig bra fornøyd med handelen, men det blir jo ikke altfor stor omsetning for å få et brukbart resultat. Så han trenger all den oppslutning kan kan få.

Så ønsker vi Birger Sørensen lykke til med sin nærbutikk "Skjernøy Kolonial" og håper at både fastboende og turister vil støtte opp slik at vi ennå i mange, mange år kan få beholde "Krambua" i vårt nærmiljø.

H. K.

MEMO FRA HISTORIELAGET.

Som de aller fleste av Skjernøy-postens" lesere kjenner til, så har øya sitt historielag. Vi arbeider med mange prosjekter. Ett av dem er kapellet i Kirkevika. Mange indisier peker i positiv retning, at det virkelig har stått et kapell der. Ikke i selve vika, men lenger mot nord-vest, ved Hjalmar Hansens hytte.

Navnet Kapittelheis er i seg selv et indisium. Alt taler for at det er en forvanskning eller omskrivning av Kapellheia. Dersom det har eksistert noe kapell, har det vært i førreformatisk tid.

Vi vet med sikkerhet at det har vært kapell i Selør, Ny-Hellesund (Kapelløya), Møvik, muligens i Ulvøysund, Homborsund og Hestnes. Lenger går jeg ikke i min oppramsing.

Ser vi på plasseringen av disse, er alle situert i uthavner og sammen med skyss-stasjoner og vertshus. Så hvorfor ikke også i Skjernøysund?

I gamle hollandske losbøker fra 1532 omtaler forfatteren hvordan man seiler inn til Shersont (Skjernøysund). Hvilket indikerer havnens betydning allerede på den tiden.

Vi vet enn videre at adelsmannen og eventyreren Finn Rempe lå en vinter i Skjernøysund med to skip og mange folk. Den gode herr Rempe var i Christian den II's tjeneste. Christian den II regjerte Norge-

Danmark fra 1513 til 1524, da han ble landsforvist.

Alrede i 1506 kom han til Norge som hertug med fulle kongelige privilegier. Hvilket igjen indikerer at Finn Rempe kan ha ligget i Skjernøysund en gang mellom 1506 og 1524. Altså godt før reformasjonen (okt. 1536).

Som et siste indisium vil jeg nevne skjærgårdsvisa. Visa som ingen begynnelse og ingen ende hadde. Man sang skjærgårdsvisa så langt havet rakk. Verset om Skjernøya lyder slik: Storøya har Skjernøysund, Rosnesvåga har gull i munn. Kjørkjeviga er lengst i vest, der står kjørkje for uten prest.

Alt taler for at denne visa er meget gammel. De av leserne som måtte vite noe om denne visa, eventuelt noen flere vers o.l. må være så vennlige å ta kontakt med undertegnede, da jeg står i kontakt med de som samler inn gamle viser fra Sørlandskysten.

Ytterligere et ønske har jeg til avisens lesere; Kjenner noen til innhugde kompasroser i fjellet noe sted, a la den som står på Grottevarden? Vi kjenner et 20-talls stykker i Aust- og Vest-Agder, men omkring Skjernøya er det bare den på Grottevarden som vi kjenner. Er uhyre takknemmelig for all bistand.

Med hilsen
Tlf. 043-68637.

Søndag 4. juni var vi samlet til avskjedsgudstjeneste for Arne Stensager på kapellet. Fra 2 år og opp til 92 var alle kommet for å høre og hylle ham, som fra 1972 og fram til i dag, 1989, har vært her i Mandal prestegjeld.

Dagens tekst, Luk. 14, 16-24, var om at Jesus innbyr til gjestebud, men ingen har tid til å komme. En sterk tale holdt han for oss, men, sa han, døren var enda åpen. - "Bank på, og det skal lukkes opp for dere". (Det var den samme teksten han hadde talt over da han ble innsett her ute).

Kirkekaffe med bløtkaker ble servert etterpå. Ca. 90 var til stede. Georg Walvick ledet, og kom i sin tale inn på at i fotball må alle lag ha sin reserve. Og nå blir Stensager reserve, ingen dårlig, men en god reserve, som ikke bare skyter mål, men som peker mot målet. Han fikk overrakt en klokke, laget av Harry Larsen, et fint trearbeide. Det var hilsninger fra ungdomsforeningen ved Henry Abrahamsen og fra yngres og søndagsskolen ved Liv Brit Jenssen. Jostein Handal takket også for god teologisk lærdom som han hadde forkynt ut i menigheten. SKUK sang for oss og Gunhild Walvick spilte et stykke på piano.

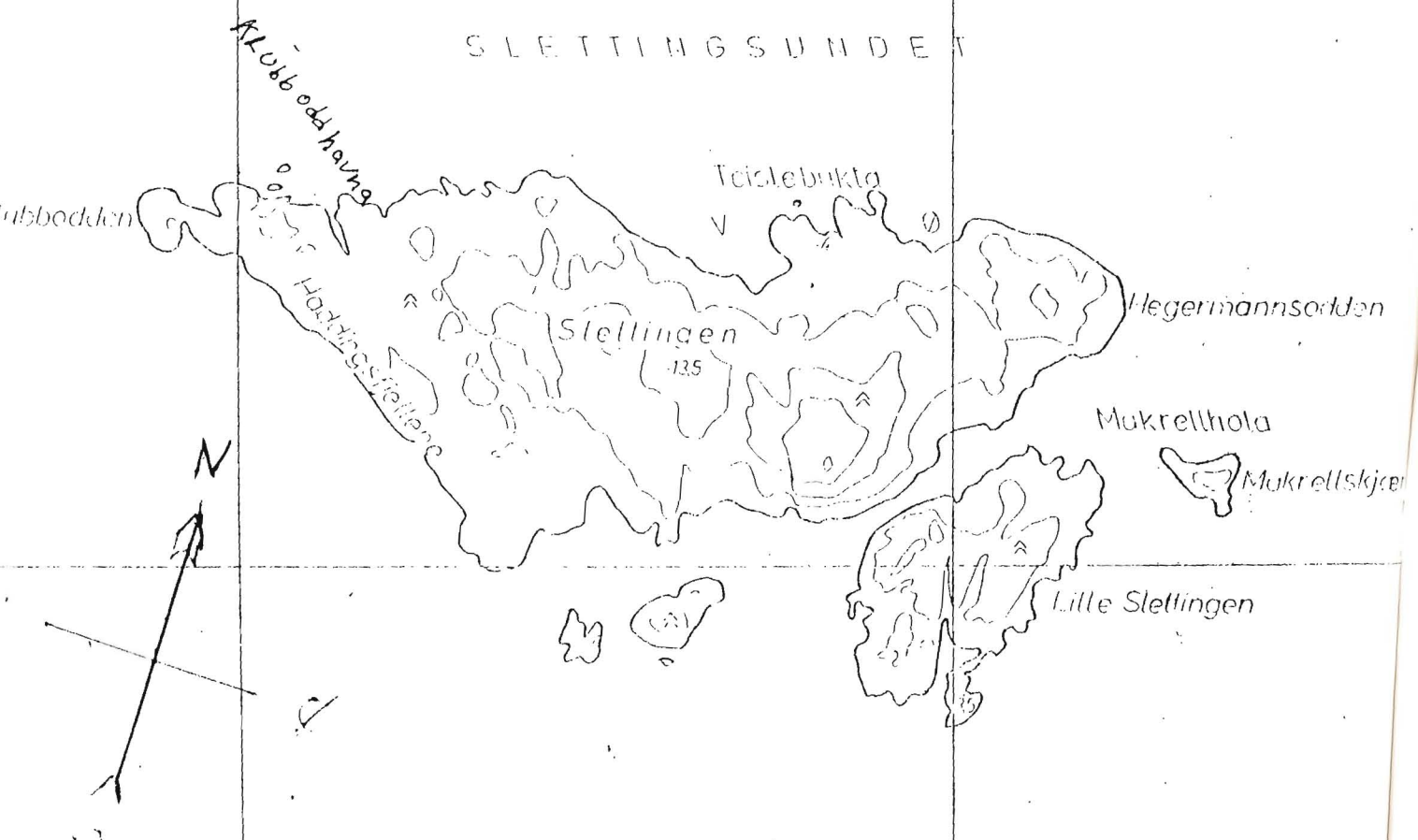
Fru Stensager ble overrakt en fin blomsterbukett med ordene "Det står en kvinne bakom alt".

Det var en fin formiddag vi fikk ha sammen. Om han nå går over i pensjonistenes rekke, vil han likevel være å finne i blandt oss.

Første gang 7. juli på fisketuren til ungdomsforeningen.

Vi ønsker han mange, rike og gode år framover.

Å. Aa.

17. MAI

Været 17. mai i år var helt fantastisk, sol og godt og varmt. Toget startet som vanlig i Valvika og så rundt øya om Dyrstad, Skjernøysund og Berge og hele veien hang folk seg på og i Bergstø sluttet guttemusikken seg til, så da toget svingte ned mot kapellet på Farestad var det nok ca. 300 mennesker med. Især er det greit at ungdommen stiller så godt opp og kan føre tradisjonen videre.

Vedkapellet la Bjarne Christensen ned krans ved bautaen over de falne og holdt en kort minnetale hvor han minnet de unge om alle sol deltok i krigen, både hjemme- og utefront, og nevnte spesielt de to som falt i kampen og som vi minnes her i dag. Etterpå spilte Guttemusikken fra Mandal nasjonalsangen.

Så var det gudstjeneste og siden kaffe og vienerbrød på kapellet og skolehuset og det ble plass til alle sammen.

Siden var det idrettsleker for barn, skytekonkurranse, tombola osv. Det var også en humoristisk styltekonkurranse og trillebårstafett, som fikk latteren fram, mens dagen ble avsluttet med stor premieutdeling. En vellykket 17. mai 1989.

SMÅNYTT FRA ØYA

Fredag 16. juni, kl. 18.00 vil det bli holdt en gedigen kakeutlodning til inntekt til stoler til kapellet. Det mangler ennå en del for å finansiere disse, men med dette håper de å komme et godt stykke videre.

Det planlegges å holde dette arrangementet utendørs - om været tillater. Det skulle være stor sjanse til å vinne da de regner med over 50 kaker, erav flere kransekaker.

Det blir bl.a. andakt, sang, salg av vafler, kaffe, brus og grillpølser.

Velkommen til hver og en til en hyggelig stund fredag 16. juni ved kapellet. -----

Rosnesfolk OBS!

Vi planlegger en samling nå i sommer på Sandøy eller Odd eller hvor været måtte gjøre det passende. Alle Rosnesfolk, fastboende som hyttefolk, og de som føler tilknytning til Rosnes, store som små, er velkommen til å delta. Damene står for arrangementet og vi forstår de vil prøve å få til et slags program,

men det vesentligste er det sosiale - samling rundt kaffekjelen, samt prate og bli bedre kjent med hverandre. - Vi satser på en dag midt i juli, men det er vanskelig å sette en bestemt dag, da det er været det står på. Men når det kommer en fin dag rundt 15. juli lar vi budstikka gå, og så stevner vi alle mot en bestemt møteplass. La oss håpe på en ekte sørlandsk smeigedag. -----

Den 27/3 døde Gustav Kristensen, 55 år gammel. Gustav kom fra Y. Farestad og var sønn til Henny Kristensen. Hans far Trygve, falt på Odderøya i 1940.

Gustav hadde sin utdanning i Det Sjømilitære Korps, på maskinlinjen i begynnelsen av 50-årene. Han fortsatte i tjeneste i marinen, med avbrekk av et par år fra 1963-65 da han var på Ryvingen fyr.

Best husker vi Gustav fra den strålende redningsdåden da han reddet 4 britiske soldater fra å drukne, ute i Båtevikka sommeren 1960. For dette ble han hedret med "The British Empire Medal"

en meget høy utmerkelse som vanligvis blir utdelt av dronningen personlig. I dette tilfelle av den engelske ambassadør i Oslo. Fra norsk side fikk han Carnegie heltefonds gullmedalje. Gustav hadde grad av kapteinløytnant. Han var gift og bodde i Bergen hvor han i mange år var stasjonert ved Håkonsvern. Vi lyser fred over hans minne.--

Anna Berge døde 24. mai, nær 76 år gammel. De siste årene bodde hun på Mandal Sykehjem. Som vi vet var hun kona til Sigvald som drev poståpneriet til han ble pensjonist i 1974. Der var hun også hans stedfortreder. Sigvald døde flere år tilbake. Vi lyser fred over hennes minne.-----

Fyrmester på Ryvingen, Håkon Karlsson, hadde sin siste arbeidsdag på fyret 29. mai og han er nå pensjonist. (Ny fyrmester kommer fra Fulehuk fyr inne i Oslofjorden, som nå blir helt nedlagt). Håkon har så lenge "Skjernøyposten" har eksistert hatt hele sammensettingen av avisen mens han har sittet vakt på Ryvingen, og har hatt det meste arbeidet med avisen, også når det gjaldt innsamling av stoff. Vi andre i redaksjonen håper at Håkon også som pensjonist, i mange år vil være behjelpelig med arbeidet med avisen. Nå kan han jo sitte hjemme ved stuebordet.-----

Dette blir sansynligvis den siste fast ansatte Skjernøymann ved Ryvingen fyr. Det har i årenes løp tjenestegjort en masse Skjernøyfolk der ute, fast eller midlertidig. En tid var alle 4 fra øya. Nå er fyret automatisert, med strøm fra land, og selv om det ikke er bestemt noe om avfolking, er det rimelig å tro at dette vil skje en gang i løpet av 90-årene.

Det er i år 3 russ fra øya. Kjell Håkon, Aalvik er rødruss. Merete Berge og Knut Gundersen er begge blåruss. Vi gratulerer.-----

våre gratulasjoner går også til Lillian og Tom Inge Dyrstad som fikk en jente nå i slutten av mai.-----

Det var 5 stykker fra øya som fikk Håkon VII frihetsmedalje, nå i vår, nemlig; Arnfinn Syv- ertsen, Johan Kristiansen, Peder Walvik, John Wilhelmsen - post mortem V/Alfild Wilhelmsen og Kristian Berge - post mortem V/Martha Berge. Vi gratulerer. Som kjent var det hele 14 stk. fra øya som seilte ute under krigen, og der var også Skjernøyfolk bosatt i Mandal, eller deres etterlatte, som fikk denne medaljen. Kriteriene var at de hadde minst 54 fartsmånder i handelsflåten under krigen.---

Som vi skrev sist var det en rekordaktig mild vinter i år og hvis det hadde gått over i en "normal vår", hadde alt blitt kjempetidlig. Det lille vi hadde av vinter fikk vi faktisk i april. Vi hadde en uke i begynnelsen av måneden med temp. ned mot - 5 gr. og just så pass snø på marka at vi skulle få se fargen. Ellers var april jammerlig sur og kald og det fortsatte i store trekk fram mot 17. mai. Men da snudde det og vi fikk en drøy uke med riktig nydelig sommervær og temp. opp imot 20 gr. Det som hadde stått og stagnert, eksploderte ut i full blomst. - Om dette var sommeren eller ei er ikke godt å si, men de siste dagene av mai og begynnelsen av juni, fikk vi riktig føle polar-lufta igjen. Men vi får jo inderlig håpe at sommeren har mye godt på lur i ukene og månedene framover.

Vi takker for oss og ønsker alle en riktig god gammeldags Sørlandssommer.-----

++++++